

El Primer Palau 2024 —Descobrint joves talents

El Primer Palau

Dissabte, 28 de setembre de 2024 – 11 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALA

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

El Primer Palau 2024

Dissabte, 28.09.24 - 11 h

Sala de Concerts

11.00 h - **Raquel Areal**, violí

11.40 h - **Gerard Flotats**, violoncel

12.45 h - **Guillem Gràcia**, violoncel

15.30 h - **Raúl Sabiote**, bombardí

16.10 h - **Quartet Vivancos**

16.50 h - **Álvaro Fernández-Bravo**, piano

Durada:

Cada concert té una durada de 30 minuts aproximats.

Els/les assistents poden entrar i sortir de la sala un cop finalitza cada una de les actuacions.

Concert enregistrat per Catalunya Música i per Palau digital.

#jovestalents

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Poema

Parla

Com a l'alzinar,
allí on el caçador
atrapa el llapí
amb la llacera,
així l'encalç del mot
que es desdiu del silenci.
L'alenda del món,
el tímid remoreig,
la lesura de no saber-se
al costat de les coses
quan es trenca el caos
i arriba el balbuceig.

Si algú no se'ns adreça,
en allò que *viu* i *és*,
com el coneixerem?

Compartir pa i taula
és estimar els noms,
la conversa, el so
fugaç d'un aleteig
rere el turó feréstec.

Perquè l'amor és una escolta.
I tot ressona i canta.

Som perquè algú
ha parlat.

Lluís Calvo

Del llibre *Talismà*.

Barcelona: LaBreu Edicions, 2017.

REVISTA MUSICAL CATALANA

WWW.REVISTAMUSICAL.CAT

120^{anys}
40
DOS
ANIVERSARIS

**Vine a celebrar amb nosaltres
120 anys de la fundació i 40 de
la represa de la nostra publicació**

24 de setembre, 12 h. Carpa de l'APPEC.
Setmana del Llibre en Català (Pg. Lluís
Comanys) Amb Pere Andreu Jarod
i l'actuació del quartet de barbershop
Metropolitan Union.

1 d'octubre, 18 h. Foyer del Palau
de la Música Catalana. Inauguració
de l'exposició "120-40: dos aniversaris
i una història musical". Entrada lliure
(cal confirmar l'assistència).

24 d'octubre, 19 h. Palau de la Música
Catalana. Concert *Giuseppe riconosciuto*.
Entrada lliure per a subscriptors
(cal confirmar l'assistència).

De l'1 al 15 d'octubre. Concurs i sorteig
d'un abonament a quatre concerts al
Palau de la Música. A les xarxes socials
de la Revista (X: revistamuscat;
IG: revistamusicalcat).
#jocdelaniversarirmc

Raquel Areal, violí

11.00 h

Raquel Areal, violí

Karla Martínez, piano

Lili Boulanger (1893-1918)

Nocturne

Manuel Quiroga (1864-1933)

Emigrantes Celtas

Eugène Ysaÿe (1858-1931)

Sonata núm. 6 en Mi major

Allegro giusto non troppo vivo

Claude Debussy (1862-1918)

Sonata per a violí i piano en Sol major

Allegro vivo

Intermède

Finale

Comentari

El primer concert combina el lirisme i el caràcter més cantable amb punts virtuosístics extrems gràcies a peces molt ben escrites que exploren els recursos tímbrics del violí. Alhora, impliquen un repte imaginatiu per a l'interpret en la necessitat de potenciar l'efecte discursiu quan hi predomina la imbricació tècnica com, per exemple, a la *Sonata núm. 6* d'Eugène Ysaÿe. Aquest va ser un dels grans virtuoses de finals del segle XIX i principis del XX i va dedicar aquesta *Sonata* en un sol moviment al violinista gallec Manuel Quiroga. Com a hereu de Wieniawsky i Vieuxtemps, Ysaÿe hi sintetitza la tècnica moderna al servei d'un discurs musical fantasiós, abstracte i rapsòdic, sobre el ritme d'havanera –no sempre fàcil de percebre–, i una secció mitjana turbulenta, que destaca per la texturació i el cromatisme i els passatges amb escales. Del referit Quiroga, també n'escoltarem *Emigrantes celtas* per a violí sol, que més enllà de ser soliloqui amb segones veus melòdiques també combina polifonia emulant la gaita amb notes a manera de bordó.

Prèviament el *Nocturne* de Lili Boulanger presenta un caràcter més temperat i intimista del segle XIX. Comença amb un obstinat del piano imitant l'efecte de campanes amb una sonoritat que recorda el gamelan que tant va impressionar Debussy. Al seu torn, el violí entona una melodia nostàlgica i delicada desplegada fins a un fortíssim a la secció central, més animada i amb grupets de semicorxeres ascendents. Aquesta *delicatessen* gens artificiosa es remata amb sordina i demostrant habilitat pels canvis de color en una estètica propera a la de la *Sonata per a violí i piano* de Debussy. Aquesta *Sonata* comparteix refinament, lirisme i sensualitat; i, en el segon moviment, hi destaca el treball d'articulació amb notes per assolir el caràcter *fantasque et léger* en el sentit evocatiu divuitesc, galant.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Raquel Areal, violí

Formada a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid i a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, amb Zakhar Bron, Yuri Volguin i Kolja Blacher, ha estat guardonada amb el primer premi al Concurs Internacional Wienawski & Lipinski (Polònia) i amb el segon premi del Concurs de Juventudes Musicales de España.

Ha treballat amb diverses orquestres, com l'Orquesta Sinfónica de Galicia, Orquesta del Teatro Real, Orquesta Nacional de España i Orquesta Casa de Música (Porto), entre d'altres, i amb els directors Andrés Orozco-Estrada, Dima Slobodeniouk, Daniel Barenboim, Jukka-Pekka Saraste, András Schiff, Péter Eötvös, David Afkham i Gustavo Dudamel. Col·labora sovint con a concertino i concertino assistent amb l'Orquesta Sinfónica de Galicia, l'Orquesta Casa de Música i amb la Staatskapelle de Berlín.

El seu repertori abasta des del Barroc fins al Romanticisme i la música contemporània, que ha interpretat com a solista a sales d'Alemanya, Portugal, Espanya, República Txeca, Polònia i els Estats Units, sota la direcció de Pedro Neves, Hansjörg Schellenberger, Jean-Marc Burfin, Tadeusz Wicherek i Pietro Rizzo, i amb els músics Zakhar Bron, Ivan Klánsky i Miklós Perényi. Darrerament ha interpretat la *Simfonia concertant* de Mozart amb la destacada professora i violista Nobuko Imai al Palácio da Bolsa de Porto.

Com a membre del Quartet Oscar Esplá va rebre el Premi de la Unió Europea de Concursos de Música per a Joves al Concurs JME 2019.

Als vint-i-dos anys va aconseguir la plaça de primer violí *tutti* a l'Orquesta Nacional de España, de la qual és membre des del novembre del 2022. Va obtenir la beca de la Fundació Alexander von Humboldt durant la temporada passada 2023-24.

Karla Martínez, piano

Nascuda a l'Havana (Cuba, 1988), és graduada amb diploma d'or per l'Institut Superior de Arte de Cuba. Va rebre la Beca Carolina, amb la qual va fer un postgrau musical i de perfeccionament al Gran Teatre de Liceu, amb el mestre Tensy Krismant. També va gaudir de les beques de la Fundació Albéniz i Maec-Aecid, gràcies a les quals va fer el Màster d'Interpretació a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, amb els professors Dimitri Bashkirov i Denis Lossev. Va rebre de mans de la reina Sofía el diploma d'alumna excel·lent del Departament de Música de Cambra (2016).

Va guanyar el Concurs María Clara Cullell a Costa Rica, el Concurs de Piano de Joventuts Musicals de Vilafranca del Penedès i el Piano Cicle de Primavera de Barcelona. Així mateix ha estat premiada als concursos de piano Amadeo Roldán i Musicalia de Cuba, i en música de cambra al Concurs l'Arjau i UNEAC.

Ha actuat a sales de concerts i festivals de música per tot Cuba, Amèrica i Europa. Així mateix, ha actuat com a solista amb l'Orquesta Sinfónica Nacional de Cuba i amb la Sinfónica de Oriente.

Les seves actuacions més recents en festivals inclouen: L'Esprit du Piano a Bordeus, Festival Habana Clásica i Encuentro de Jóvenes Pianistas a Cuba, Festival Internacional de Piano UIS a Colòmbia i Encuentro de Música y Academia a Santander.

Forma part dels grups de música de cambra : KAB Trio, Dúo Boulanger i Brises Ensemble.

Ha treballat amb músics cubans destacats i també estrangers en diversos vessants i estils, com ara el compositor, guitarrista i director Leo Brouwer, els directors Baldur Brönnimann, Ronald Zollman, José Antonio Méndez, la soprano Bárbara Llanes, l'oboista barroc Alfredo Bernardini, el conjunt de música antiga Ars Longa, el saxofonista Pedro Pablo Cámara, el trompetista de jazz Yasek Manzano i la cantautora Liuba María Hevia, entre d'altres.

Ha enregistrat per al segell Colibrí, en què destaca el CD i DVD *20 pianos*, amb música d'Ernán López-Nussa, que va guanyar el Gran Premi Cubadisco 2012. El 2022 va publicar en solitari el seu primer disc, *Cuba: piano contemporáneo*, per al segell Calle-440, que inclou obres de compositors cubans dels segles XX i XXI.

Des de ben jove exerceix com a docent, al Conservatorio Amadeo Roldán de l'Havana, Instituto Superior de Arte de Cuba i a Espanya al Centro Superior Katarina Gurska de Madrid, així com al COSCYL (Conservatorio Superior de Castella i Lleó) i és convidada habitualment com a professora al Summer Camp que organitza l'Escuela Superior de Música Reina Sofía. Actualment és professora al Real Conservatorio Superior de Madrid i combina la seva activitat docent i concertística amb la promoció i divulgació de compositors cubans, ja sigui en recitals o enregistraments.

Gerard Flotats, violoncel

11.40 h

Gerard Flotats, violoncel

Julian Chan, piano

Gaspar Cassadó (1877-1966)

Suite per a violoncel sol

Preludi-fantasia

Gabriel Fauré (1845-1924)

Papillon, op. 77

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

(Arranjament per a violoncel i piano de Simon Parkin)

Komm, süßer Tod, BWV 478

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Sonata per a violoncel i piano, Op. 19

Andante

Allegro mosso

Comentari

En un certamen com aquest, el violoncel no hi pot faltar, ja sigui en solitari o aparellat al piano. Les quatre obres seleccionades permetran calibrar la varietat del fraseig tant en pàgines on el *cantabile* resulta preeminent com en d'altres que cerquen un caràcter més prosòdic, tot assimilant-se al declamat i a una expressió propera a l'oralitat de la paraula. N'és una prova el "Preludi i fantasia" que obre la *Suite per a violoncel sol* del català Gaspar Cassadó, deixeble de Pau Casals i un dels intèrprets punters durant les dècades centrals del segle XX. Com a exemple del primer cas trobem la transcripció de l'ària *Komm, sü Ber Tod, BWV 478* de Bach i el segon tema (B) de *Papillon, op. 77* de Fauré, on el violoncel canta una melodia àmplia, lírica i simètrica emmarcada per les aparicions de la secció principal (A) en què el violoncel articula grupets de semicorxeres d'interval·ls curts i genera un efecte rítmic que requereix d'un bon joc de dits i moviments curts de l'arc per simular el vol d'una papallona.

A la *Sonata per a violoncel i piano, op. 19* de Rakhmàninov també és evident l'estil liederístic en el segon tema del darrer moviment i en l'"Andante" que el precedeix, que suposa un oasi de calma i melancolia davant l'arravatament hiperromàntic i la intensitat emocional que preval en l'obra. La composició segueix els models habituals de la forma sonata al primer moviment i de rondó-sonata al vertiginós "Allegro mosso" conclusiu (amb una coda magistral i adelerada), amb temes tornassolats que també requereixen dosificació en l'ús del *vibrato*; equilibrar els diàlegs i les confrontacions amb un piano ric harmònicament, en textura i sempre transparent, i sostenir la tensió de l'arc melòdic intensificant-lo expressivament amb recursos com els *portamenti*, els *rubati* i *ritardandi* dinamitzant l'elasticitat temporal.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Gerard Flotats, violoncel

Nascut a Solsona, és un músic molt versàtil, amb un ampli repertori, des del Barroc amb instruments històrics fins a composicions contemporànies amb electrònica. Va guanyar el Royal Over-Seas League Strings Competition 2023, també va ser seleccionat per al Philip and Dorothy Green Young Artist i el Tillet Debut Schemes, fets que li han suposat una profunda experiència artística com a jove músic. Com a membre de cambra, ha col·laborat amb artistes de prestigi, com Daniel Hope, Roger Vignoles, Jens Peter Maintz, Linus Roth i el Doric Quartet.

Ha estat convidat a tocar en festivals de música arreu, com al Yellow Barn, IMS Prussia Cove, Hope Academy, Mendelssohn on Mull, Schiermonnikoog i Santander. Com a solista, ha actuat a sales com ara el Wigmore Hall i King's Place de Londres i amb orquestra ha ofert diversos concerts, com el Dvořák i el *Concert en Do major* de Haydn.

És membre actiu de diverses orquestres. Va ser violoncel solista de l'European Youth Orchestra (EUYO) el 2022 i ha liderat les orquestres de la Royal Academy of Music i la JONDE. Sovint és convidat a tocar amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment i Orquesta Nacional de España. Ha estat dirigit pels directors Iván Fischer, Masaaki Suzuki i Christoph Eschenbach.

Actualment està estudiant a la Royal Academy of Music (RAM) amb Hannah Robert al programa Jacqueline du Pré Professor of Cello, a més d'ampliar coneixements de violoncel barroc amb Andrew Skidmore i música de cambra amb John Myerscough. Durant la seva estada a la RAM ha obtingut el Regency Award, com també el Homi Kanga Prize, Duo Prize i Craxton Prize. Flotats reconeix la influència i el mestratge d'apreciats violoncel·listes, especialment dels seus mentors Richard May, Peter Thiemann i Xavier Roig. També ha participat en classes magistrals amb Steven Isserlis, Mischa Maisky, Frans Helmerson, Miklos Perenyi, Jens Peter Maintz, Steven Doane, Gary Hoffman, Hilel Zori, Colin Carr i Sung Won Yang.

Gerard Flotats se sent molt agraït pel generós suport que rep de Help Musicians, The Muster Trust, The Albert Cooper Trust i el Craxton Trust. Actualment toca amb un violoncel Francesco Rugeri del 1689, cedit pel Museu de la Royal Academy of Music, però aviat l'haurà de tornar, per la qual cosa està buscant la cessió de llarga durada d'un altre violoncel.

Julian Chan, piano

Ha assolit ràpidament gran reputació com un dels pianistes més innovadors de la seva generació i ja ha ofert actuacions en sales de gran prestigi a tot el Regne Unit: Wigmore Hall, Southbank Centre, St John's Smith Square i teatre Sheldonian. Té en repertori una varietat especialment diversa de compositors, que li ha permès oferir recitals amb obres de figures destacades, de Sweelinck a Messiaen, d'Alkan a Rzewski, tot unificant aquests estils tan diversos d'una manera captivadora.

Julian Chan ha participat en classes magistrals amb nombrosos pianistes de renom internacional, com Stephen Hough, Imogen Cooper, Jeremy Menuhin, Melvyn Tan, Bobby Chen i Joanna MacGregor; en qualitat de solista i com a membre de l'aclamat Manson Ensemble, ha actuat amb directors de prestigi, com Jessica Cottis, Dominic Grier, Ryan Wigglesworth, Ben Glassberg, Jonathan Berman i John Gibbons.

També compositor i intèrpret apassionat de la música nova, Chan ha col·laborat amb compositors eminents, com Howard Skempton, Anna Thorvaldsdottir, Hans Abrahamsen, Deborah Pritchard, Michael Berkeley i Peter Seabourne.

Recentment ha estat guardonat amb el primer premi i el Premi Sonata del Concurs Internacional de Música de Nanyang (Singapur), el segon premi del Concurs Internacional de Piano Jāzeps Vītols a Letònia, el primer premi del Premi Norah Sande i el primer premi dels Coulsdon i del Purley Festival amb la seva interpretació del *Concert per a piano núm. 3* de Rakhmàninov.

Julian Chan és l'actual guanyador del Premi Ronald i Rita McAulay de la Royal Academy of Music, on estudia amb Ian Fountain i Michael Dussek. Va publicar el seu primer llibre de composicions als sis anys, llibre que li va atorgar el títol de compositor més jove de Malàisia.

Guillem Gràcia, violoncel

12.45 h

Guillem Gràcia, violoncel

Miguel Ángel Ortega, piano

Enric Granados (1867-1916)

(Arranjament de Gaspar Cassadó)

Goyescas

Intermezzo

Claude Debussy

Sonata per a violoncel i piano, L 135

Prologue

Sérénade et Finale

Johannes Brahms (1833-1897)

(Arranjament Guillem Gràcia)

Lerchengesang, op. 70 núm. 2

Claude Debussy

(Arranjament d'Alexander Gretchaninov)

Beau soir, L. 84

Astor Piazzola

Le grand tango

Comentari

Sovint es diu que el violoncel és l'instrument més assimilable a la veu humana per la seva cantabilitat i calidesa tímbrica. Cert o no, al marge de les seves capacitats expressives, pot ser un acompanyant eficaç o encapçalar un virtuosisme d'alta volada esdevenint un solista excepcional. Especialment si el piano pren un relleu discret d'acompanyant com es pot apreciar en els arranjaments i la sensualitat de les cançons *Beau soir*, *L. 84 de Debussy i Lerchengesang*, op. 70 núm. 2 de Brahms. Amb harmonies etèries del piano i un tractament clarament de lieder en el fraseig, aquesta darrera ens atansa al cant de l'alosa amb l'arribada de l'alba i la seva frescor.

Prèviament, l'intermedi de l'òpera *Goyescas* de Granados haurà pujat el voltatge dramàtic amb la força melòdica del violoncel que posa a prova l'ús del *vibrato* en l'inici quasi declamat. Segueix una secció puntejada en *pizzicatti* abans de desenvolupar un expansiu *cantabile* on el joc de l'arc i l'articulació a la corda aguda –com si fos un violí– són fonamentals. Per la seva part, la *Sonata per a violoncel i piano* de Debussy manté les jerarquies entre instruments, ja que com el mateix compositor va confessar: “*el pianista no pot oblidar mai que no es tracta de lluitar contra el violoncel, sinó que ha d'acompanyar-lo*”. El piano entra majestuosament i després ho fa el violoncel amb un tema més íntim i nostàlgic. El segon moviment canvia completament: s'insinua una serenata evocada pel violoncel amb ritme d'havanera simulant els acords de guitarra amb els *pizzicatti*, mentre que el piano juga amb el registre greu i sembla identificar-se amb un Pierrot melancòlic. Seguidament s'hi enllaça el final, lleuger i nerviós, a través de les seves corbes melòdiques que són reminiscència de la seva pròpia suite *Iberia*.

Per últim, la melangia del tango en mans del seu màxim exponent, Astor Piazzolla, aportarà una certa diversitat estilística amarada de perfums jazzístics, ritmes bartokians i homenatges a la gran tradició romàntica on el violoncel ha de demostrar la profunditat expressiva cantant i dialogant amb el piano al llarg dels diversos episodis temàtics de *Le grand tango*.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Guillem Gràcia, violoncel

Nascut a Barcelona (2005), inicià els seus estudis de violoncel als sis anys i va debutar com a solista amb només tretze, tot rebent una crítica rotundament positiva, que en destacava un so “*d’una qualitat i d’una musicalitat impecables*” i una “*capacitat interpretava amb una personalitat molt ben definida i criteri propi*” i que donara “*tota una lliçó de maduresa als tretze anys*”.

Des d’aleshores ha tocat a algunes de les sales més representatives d’Espanya, com l’Auditorio Nacional i Teatro Monumental a Madrid i al Gran Teatre del Liceu.

Durant els darrers anys ha guanyat diversos concursos, com el premi absolut a la MiN International Competition (Narvik, Noruega) i el primer premi al Certamen de Interpretación Intercentros Melómano.

Des del 2019 estudia a l’Escuela Superior de Música Reina Sofía com a alumne de Jens Peter Maintz, assistit per Fernando Arias, i amplia coneixements a les càtedres de cambra impartides per Marta Gulyás i Heime Müller. Com a alumne de l’Escola ha format part de diversos *ensembles* de cambra, amb les interpretacions destacades dels *Concerts de Brandenburg* amb Sir András Schiff i les *Variacions Goldberg* completes arrançades per a trio de corda.

També, durant aquests darrers anys, Guillem Gràcia ha participat en *masterclasses* de Lluís Claret, Pablo Ferrández i Asier Polo, entre d'altres, a més de ser alumne convidat a la Cello Biennale d'Amsterdam.

Va interpretar *El cant dels ocells* amb Peter Thiemann el 26 d'agost de 2017, a l'acte en memòria de les víctimes de l'atemptat terrorista a Barcelona.

Actualment toca amb un violoncel de François Caussin, Mirecourt vers 1830-1840.

Miguel Ángel Ortega, piano

Nascut a Las Palmas de Gran Canaria, estudià amb Almudena Cano i va obtenir matrícula d'honor i diploma de primera classe en finalitzar el títol superior de piano i també matrícula d'honor amb premi extraordinari de fi de carrera en música de cambra.

Uns coneixements que amplià a Amsterdam, Budapest i Roma, amb Katalin Nemes, Márta Gulyás, György Kurtág, András Mihály i Ferenc Rados. També va rebre assessorament musical de Darío de Rosa, Rafael Orozco, Bruno Leonardo Gelber i Cristina Bruno.

Debutà amb l'Orquesta Filarmónica de Gran Canària amb el *Concert, op. 15* de J. Brahms, sota la direcció d'András Mihaly, i també ha actuat en la integral dels *Concerts per a piano* de L. van Beethoven amb el director A. Leaper i amb l'Orquesta Simfònica de Bilbao i Juanjo Mena en l'estrena de *Les estacions* de D. Milhaud.

Ha col·laborat amb músics com ara N. Gutman, M. Kohmitzer, I. Monighetti, K. Scholes, N. Shakhovskaya, N. Chumachenco, B. Greenhouse, Ll. Claret, D. Geringas, F. Helmerson, J. Starker, P. Müller, A. Meneses, M. Perényi, J. P. Maintz, T. Thedeén i W. Schmidt, entre d'altres. I ha actuat a les principals sales d'Espanya, Portugal, Itàlia, Luxemburg, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Hongria, Polònia, Alemanya, els Estats Units, Croàcia, Albània, Turquia, Àustria, Argentina, Uruguai, Xile, el Brasil, Tanzània, Vietnam i Tunísia. Ha fet enregistraments per als segells Sony, Versus, Divine Records, TVE, NHK de Tòquio, Ràdio Varsòvia, Bártok Radio, Ràdio Televisió Nacional Hongaresa i Radio Clásica de RNE.

Va guanyar el primer premi del Concurs de Piano Pedro Espinosa de Gáldar, el segon premi del Concurs Internacional de Música de Cambra Leo Weiner de Budapest i ha estat convidat per institucions com ara la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), Fundación Juan March, Cursos d'Especialització Musical de la Universidad d'Alcalá de Henares, Concurs W. Lutoslawski de Varsòvia...

El 1992 va representar Espanya enregistrant un programa de ràdio del Certamen de la UER retransmès a tot Europa.

Profundament interessat en l'ensenyament, actualment és catedràtic de piano al Conservatorio Superior de l'Aragó, professor pianista col·laborador a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid i imparteix cursos d'interpretació pianística i música de cambra a diversos centres d'ensenyament nacionals i internacionals. Des dels seus inicis és professor habitual a l'Escola d'Estiu de Lucena (Còrdova). Així mateix, és director i fundador del Curs Santa María del Paular a Rascafría (Madrid) i de l'Asociación Cultural Béla Bartók.

Raúl Sabiote, bombardí

15.30 h

Raúl Sabiote, bombardí

Yuko Mizutani, piano

Robert Schumann (1810-1856)

Fünf stücke im Volkstone, op. 102

Vanitas vanitatum – Mit Humor

Langsam

Nicht schnell, mit viel Ton zu spielen

Nicht zu rasch

Stark und markirt

Roger Boutry (1932-2019)

Mosaïque

I. Legato espressivo

II. Allegro con fuoco

III. Allegro

IV. Allegro

Enric Granados (1867-1916)

(Arranjament de Raúl Sabiote)

Oriental, de *12 danzas españolas, op. 37*

Ángel Pérez Nieto (1998)

*Fantasia flamenca sobre las tres morillas de Jaén**

**amb la col·laboració d'Ángel Pérez, percussionista*

Comentari

Del violoncel passem a un instrument de vent-metall francament infreqüent en certàmens, i encara menys present en les formacions musicals d'avui en dia, excepte de les bandes de metall i militars: l'eufoni o bombardí. La seva tessitura baritonal s'escriu en clau de Fa i sona una octava més aguda que les tubes de les orquestres simfòniques. La seva mida també és visiblement més petita, però sense arribar a la de la tuba wagneriana, i rep diversos noms al llarg de la geografia europea: en castellà, bombardino o eufonio; en alemany, *basskleine* o *baryton* (que no s'ha de confondre amb l'instrument de corda fregada per al qual Haydn va compondre alguns *Trios*); en italià, *fliscorno basso*; i, en francès, *saxhorn-basse* o *clarion-basse*. Les seves possibilitats tècniques i expressives són superiors al que és presumible quan deixa d'estar relegat a l'acompanyament i la base harmònica, tot exhibint una certa agilitat més enllà d'un so dens, pastós, rodó i cavernós. Per aquest motiu les darreres dècades ha estat objecte de composicions *ex professo* i de considerables transcripcions.

D'una banda, hi ha obres com *Mosaïque* de Roger Boutry en quatre moviments plens d'efectes sobtats tant en dinàmiques, tempo, ritmes i articulació (*sforzandi*, frases llargues, *staccatti*...) amb un llenguatge auster, de tractament harmònic molt lliure. Aquesta obra requereix recolzament diafragmàtic del solista en la recerca de frases llargues lligades, salts intervàl·lics, sentit del color i la precisió en els atacs, però sense restar-hi naturalitat discursiva.

D'altra banda, hi ha transcripcions com la suite *Fünf Stücke im Volkston*, op. 102 de Schumann, originalment per a violoncel però molt difosa en altres adaptacions per a vents-fusta i vents-metall. O, també, l'elaborada pel mateix intèrpret d'avui, Raul Sabiote, sobre "Oriental" de les *12 Danzas españolas*, op. 37 de Granados. Aquí fa palès un coneixement seriós de les possibilitats d'aquest instrument, ja que proposa explorar sonoritats i ornaments procedents d'un material relativament senzill, però que en un instrument de metall disten de la fluïdesa i de la mecànica (en gest i atac) necessàries respecte de l'original pianístic. A més, s'hi suma la dificultat de mantenir la sensació ondulant de la melodia amb efectes molt diversos: síncopes, imitació de *floreos*, mordents, passatges melismàtics, els trinats en temps de blanca... dins l'estètica arabesca i aflamencada evocada i el trànsit per dinàmiques força contingudes (*mp*, *pp*, *poco sf*...). Uns requisits i elements que parcialment també modelen la *Fantasia flamenca sobre las tres morillas de Jaén* d'Ángel Pérez Nieto.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Raúl Sabiote, bombardí

Nascut a Almeria (1998), va iniciar la seva formació musical al Real Conservatorio Professional de Música Julián Arcas d'Almeria, amb els professors Alejandro Marco, Elohim Porras, Manuel González Granero i Francisco José Pérez Cruz. Llicenciat el 2023 pel Conservatori Superior de les Illes Balears, sota el mestratge de Josep Burguera Riera, va assolir les màximes qualificacions en la seva especialitat al Màster d'Interpretació Musical a la Hochschule de Lucerna, on va tenir com a professors Thomas Rüedi i Glenn Van Looy. A més, ha rebut classes magistrals de reconeguts solistes, com Steven Mead, David Abellán, Shoichiro Hokazono, José Martínez Antón, Bastien Baومت, Juan José Munera, Óscar Abella i Miguel Moreno, entre d'altres.

En el decurs de la seva trajectòria ja ha col·laborat amb conjunts de prestigi, com la Luzerner Sinfonieorchester, Orchestra di Fiatti Città de Ferentino, Banda Municipal de Bilbao i European Union Youth Wind Orchestra (EUYWO). Com a solista ha tocat amb diverses formacions, com la Banda Municipal SimfoVents de Palma o la Banda Municipal d'Alacant.

Entre els nombrosos guardons que ha obtingut Raúl Sabiote, destaquen els primers premis del Concurs de Solistes del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears, Art Jove del Concurs de Joves Intèrprets Art Jove, Concurs Internacional OPUS 2021, Concurs Internacional Medici, Concurs Internacional King's Peak i Concurs Internacional AETiB 2022, i també el segon premi del Concurs Internacional Philip Jones Brass-Preis. Darrerament, a més, ha estat guardonat amb el Premi ST.ART-Nachwuchsförderpreise Kultur que atorga el govern del cantó suís de Lucerna i el primer premi al Concurs de Juventudes Musicales de España, el premi europeu EMCY i el primer premi del Concurs Internacional Edwin Fischer.

Des del 2022 és artista de la marca britànica Denis Wick London.

Yuko Mizutani, piano

© Imma del Valle

Va néixer a Miyagi (Japó). Sota la tutela de Yasuko Nakayama, Miwa Yuguchi i Klaus Schilde, es graduà al prestigiós Geijutsu Daigaku de Tòquio. En aquesta etapa també va treballar amb els professors Satoru Sunahara, Michael Schäfer i Jan Panenka, i va rebre nombrosos premis, entre els quals el premi d'honor del Concurs per a Joves Intèrprets Japonesos i el del Festival Internacional de Kirishima.

Posteriorment es traslladà a Alemanya, on continua perfeccionant coneixements juntament amb Tibor Hazay a la Staatlichen Hochschule für Musik de Friburg de Brisgòvia. El 1997 va ser premiada al Concurs Internacional de Música de Cambra Palma d'Oro (Itàlia). Ha estat premiada com a millor pianista acompanyant al certamen nacional d'interpretació Intercentros Melomano (2008 i 2010).

Des del 1998 imparteix classes als Cursos Internacionals de Música de la Universitat de les Illes Balears, institució amb la qual col·labora en diversos projectes musicals. Actualment també és professora al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears. Ha estat convidada diversos anys a treballar com a pianista a l'Acadèmia Internacional de Música de Palma i a l'Acadèmia Internacional de Niça (França), tot col·laborant amb els professors Gérard Poulet i Patrice Fontanarosa, entre d'altres. Des de la primera edició és la pianista en les classes magistrals de Jean-Marie Londeix en el marc del Mallorca Saxophone Festival. També s'ha prodigat com correpetidora d'òpera treballant amb importants artistes internacionals.

En la seva activitat com a solista i concertista de música de cambra ha actuat a Alemanya, Itàlia, Suïssa, França, el Perú, el Japó i Espanya.

Quartet Vivancos

16.10 h

Quartet Vivancos:

Biel Ricart Gélinas, violí

Jordi Prim Roma, violí

Estela Megías Sánchez, viola

Joaquim Tejedor Arruga, violoncel

Franz Schubert (1797-1828)

Quartet núm. 12, D 703 “Quartettsatz”

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Quartet núm. 11 en Fa menor, op. 95 “Serioso”

Allegro con brio

Allegretto ma non troppo

Allegro assai vivace ma serio

Larghetto espressivo / Allegretto agitato / Allegro

Bernat Vivancos (1973)

Sacrilège

Comentari

En un concurs com aquest i amb l'alt nivell de joves formacions de cambra amb músics nostrats o formats a Catalunya, no hi pot faltar un quartet de corda. Com es recorda sovint, l'ideal és que cada membre domini la varietat del *vibrato* (amb dit, canell i braç), l'afinació i la recerca de colors; a més de l'equilibri en la textura de quatre veus de la mateixa família però amb rols diferents. En aquest sentit, la contraposició de les dues primeres composicions, pertanyents a dos mons emparentats, però dissímils a nivell intern, permetrà copsar la capacitat organitzativa del conjunt però també les individualitats.

El cas és que el *Quartettsatz* que Schubert va compondre el 1820, i del qual només va escriure el primer moviment i quaranta compassos del segon, marca un punt d'inflexió en apuntalar trets que es desenvoluparan en els *Quartets* següents. En contrast amb la transgressió voluntària de Beethoven fruit d'una construcció profundament intel·lectual, la innovació musical i estètica de Schubert és fonamentalment instintiva. No opta per elaborades transicions i sí pel treball de la variació i la repetició com a pilars discursius, tot superant l'estadi del desenvolupament i l'obsessió pel continu treball motivicotemàtic de Beethoven. Un Beethoven, per cert, que dota d'un inusual breu primer moviment aquest "Serioso" apostant per un experimentalisme que retrobarem marcadament als seus darrers *Quartets*, igualment caracteritzats per un dens contrapunt que pot repartir la melodia principal a diverses veus o individualitzar-les alhora, a diferència de la texturació menys críptica de Schubert.

Per últim, el Quartet Vivancos oferirà una peça breu del compositor que els dona nom i mostrarà com el gènere ha sabut adaptar-se als nous temps amb un tractament original i atractiu d'un creador caracteritzat per interpel·lar la bellesa amb una estranya sensació d'immaterialitat, de trànsit sonor i un estatisme captivador. No obstant, *Sacrilege* dista de les credencials que el caracteritzen i aposta per no jugar amb notes concretes, temperades, ni el timbre propi dels instruments. El canvi estètic és abismal i cerca una angoixa i tensió expressionista basat en una *tabulatura ad hoc*, amb accents marcats en la ràpida successió de grupets de fuses que arriben a demanar *fff* i una texturació que tendeix a la verticalitat homorrítmica i homofònica, i uns recursos tècnics paradigmàticament oposats. Com reconeix el propi Vivancos: “*No hi ha res convencional: ni la posició de la mà esquerra ni la dreta amb l'arquet. És el dibuix, ple de caràcter, el gest, qui porta el discurs musical, al més pur estil d'un sacrilegi, ara musical, on tot és força, caràcter i fúria*”.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Quartet Vivancos

És una formació jove que va sorgir a l'Escola Superior de Música de Catalunya el 2019, amb el guiatge del reconegut Quartet Casals, que va atorgar als seus membres una matrícula d'honor al final de la seva etapa a l'ESMUC.

A més d'una formació destacada, han rebut classes magistrals de membres d'agrupacions importants, com l'Alban Berg Quartet, Quartet Modigliani, Quartet Cosmos, Kronos Quartet, Artemis Quartet, i també de músics destacats, com Sol Gabetta o Gautier Capuçon, entre d'altres.

El reconeixement de les Joventuts Musicals d'Alemanya els ha permès participar en diverses ocasions al prestigiós curs de Weikersheim, per a quartets de corda i altres formacions cambrístiques. A més, els Vivancos han estat seleccionats com un dels quatre grups per a les Jornades Professionals per a Formacions de Cambra, organitzades per l'Institut Ramon Llull, el Quartet Casals i l'ICEC. Des del 2023 té un conveni amb l'ESMUC i és un dels seus grups residents.

El 2019 va protagonitzar el seu primer gran esdeveniment inaugurant juntament amb el Kronos Quartet, el Grec Festival de Barcelona l'estiu del 2021, i va ser convidat al prestigiós Festival Internacional Pau Casals de Prada. Malgrat la seva joventut, el Quartet Vivancos ja ha actuat en sales i festivals importants, entre els quals l'Auditori de Barcelona, Palau de la Música de València, Auditorio de la Fundación Juan March de Madrid, Auditorio de Burgos, Auditorio de Pontevedra, Festival de la Porta Ferrada i Schubertiada a Vilabertran, entre d'altres.

Ha estat guardonat en diversos concursos: primer premi a la tercera edició del Concurs Amics de Cambra Romànica d'Andorra i tercer premi al Concurs Josep Mirabent i Magrans. Ha estrenat i enregistrat una obra del compositor Bernat Vivancos, dedicada al propi quartet, la qual ha estat emesa per Catalunya Música.

A més de la seva trajectòria com a quartet, són fundadors i caps de corda de la Camerata de Música Catalana, orquestra dedicada a la divulgació d'obres de compositors catalans, tot consolidant així la seva influència en el panorama musical català.

Álvaro Fernández-Bravo, piano

16.50 h

Álvaro Fernández-Bravo, piano

Frédéric Chopin (1810-1849)

Estudi en Do major, op. 10 núm 1

Richard Wagner (1813-1883) / **Franz Liszt** (1811-1886)

Isolde's Liebestod

Josep Maria Guix (1967)

Aura

Aleksandr Skriabin (1872-1915)

Fantasia en Si menor, op. 28

György Kurtág (1926)

Játékok (vol. I, selecció)

Antiphony

Quiet talk with the Devil

Signs in Black

Silence

Sirató

Play with Overtones

Perpetuum mobile

Comentari

El darrer recital també és una magnífica carta de presentació per a un pianista atesa la dificultat, la imaginació i el continu desplegament de recursos i efectes de gran concert de les obres seleccionades. En primer lloc, la finalitat didàctica de l'*Estudi op. 10 núm. 1* de Chopin se centra en l'extensió de la mà dreta buscant un so lligat i cantable on treballi el moviment relaxat i lateral del braç en desplaçar-se pel teclat amunt i avall. La mà esquerra s'ocupa de la base harmònica amb llargs acords reforçats pel pedal. La tècnica chopiniana va influir Debussy, Rakhmàninov, Skriabin o compositors del segle XX com ara Ligeti i Kurtág. I, també Liszt, a qui va dedicar aquest estudi, com es pot apreciar amb l'exigència superlativa en la magnífica transcripció que el compositor i pianista hongarès va elaborar de la *Liebestod* de la Isolda wagneriana. N'adaptà l'orquestralitat i la tensió acumulativa del *crescendo* i clímax sense perdre la linealitat i equilibrant l'entramat textural, tot arribant a escriure una combinació de tres veus per a la mà esquerra durant el clímax de la peça.

Arribarà després *Aura* de Josep Maria Guix, un dels compositors catalans més personals i fascinants de l'actualitat. En el seu estil sovint aposta per una música íntima i delicada que recorda Mompou i Debussy en allò que té d'essencial, en les formes concentrades, en el tractament subtil de les ressonàncies i els silencis que casen amb una estètica depurada i de sonoritats sempre atractives. Quelcom quasi antagònic al caràcter psicodèlic de la *Fantasia en Si menor, op. 28* d'Aleksandr Skriabin. Aquesta és un continu *tour de force* amb atacs molt contundents, jocs d'octaves (com en el primer tema), arpegis majúsculs i moments d'apassionament i digitació desbordants, puntualment amainats per espais de lirisme calmat. Tancarà el certamen una selecció de l'extensa col·lecció de peces curtes per a piano, *Játékok* (Joc) del compositor hongarès György Kurtág. Es caracteritzen per una finalitat pedagògica (des de *glissando*, clústers, escales, lligadures, exercici de dits, pedals, timbre...) en combinar una tècnica bàsica amb el desenvolupament de l'expressió musical a partir d'un llenguatge propi del segle XX que les han convertit en una autèntica i moderna eina per treballar l'expressió corporal i l'oïda interna dels intèrprets.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art.

Biografies

Álvaro Fernández-Bravo, piano

Nascut a Madrid (2002), el seu primer professor de piano va ser Juan Crespo. Als onze anys va entrar al Centro Integrado de Música Padre Antonio Soler a San Lorenzo de El Escorial. També va treballar en duo de pianos amb la professora Lydia Rendón. Es graduà amb el premi de fi de grau.

Ha rebut classes magistrals dels artistes Vladimir Ovchínnikov, Tilman Kramer, Sara Mariánovich, Marta Zabaleta, Javier Herguera, Bruno Vlahek o Andrey Yaroshinsky. El 2022 i 2023 va ser seleccionat per assistir a un curs de piano de Claudio Martínez-Mehner, on també va rebre classes de Kennedy Moretti i András Kemenes. Igualment, ha rebut classes de fortepiano amb Ewa Póblocka i Nikolai Demidenko.

És alumne de Laia Masramon, amb qui va estudiar des del darrer any del grau professional i durant els quatre de superior a Madrid al Centro Superior Katarina Gurska. Durant aquests estudis també va estudiar música de cambra amb el violinista Serguei Teslya. A més, ha rebut classes de duo de piano i de repertori contemporani amb Bruno Vlahek.

Durant el curs 2024-25 serà alumne a l'Academia de Estudios Orquestales Barenboim-Said de Sevilla, on ha rebut classes de Juan Pérez Floristán i Eldar Nebolsin.

Aquests darrers anys ha desenvolupat una intensa activitat concertística. Ha tocat a l'Auditorio Nacional de Madrid amb el seu Trio Kogan, amb el qual també ha viatjat a Polònia per participar al Festival de Violoncel de Szamotuly. Ha ofert diversos recitals al Palacio de Cibeles de Madrid, al monestir de El Poular, al cicle Joves Talents Maria Vilardell Viñas a Barcelona, Centro Cultural Galileo de Madrid, Casa de la Cultura de San Lorenzo de El Escorial, Auditori Sant Martí de Barcelona, Teatro Canónigos de la Granja de San Ildefonso, Auditorio Casa Valencia de Madrid, Centro Gallego de Arte Contemporáneo de Santiago de Compostel·la, Colegio de Médicos, Centro Cultural Nicolás Salmerón, Casita del Príncipe de San Lorenzo de El Escorial, Centro de Arte Villa de Miraflores, Coliseo Carlos III i església de San Sebastián de Toledo. També ha tocat a la fundació El Espacio com a part d'una sarsuela creada pel pintor José María Sicilia amb música de David del Puerto i Jesús Rueda.

Amb el seu trio Ad Artem ha tocat a la Librería de Pimiango d'Astúries, ha estrenat un trio de Luis Aday Cartagena –concert que a més va ser enregistrat i publicat en CD–, a la Granja de San Ildefonso i a la Sala Manuel de Falla de la SGAE.

Amb el Trio Kogan ha participat en festivals com ara Klassic Fest o Festival Philippe Xavier Scharwenka a Polònia, i han estat guardonats al Concurs Giuseppe Mancini i al Concurs Paderewski. Igualment, ha estat convidat al programa de Radio Clásica d'RNE, entrevistat per Luz Orihuela.

Com a solista, el 2023 va ser guardonat al Concurs Nacional de Piano Don Benito i el 2024 ha guanyat el Concurs de Joventuts Musicals de Moià. Ha guanyat dues vegades el Concurs de Solistes del Centro Superior Katarina Gurska (CSKG) i elegit com a solista per tocar el *Concert en Sol major* de Ravel i el *Concert núm. 1* de Xostakóvitx amb l'orquestra del CSKG. També ha guanyat la beca del mateix CSKG durant tres anys consecutius, atorgada per la Fundació Katarina Gurska.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

El Primer Palau

Dimecres, 27.11.24 - 20 h

Sala de Concerts

Cloenda d'El Primer Palau 2024

Clàudia Aliaj, clarinet

Mariko Furukawa, piano

C. M. von Weber: *Gran duo concertant*, op. 48

W. Lutoslawski: *Dance Preludes*

J. Widmann: *Fantasia per a clarinet sol*

S. Rakhmàninov: *Zdes' khorosho*, op. 21, núm. 7

M. de Falla: "Danza española núm.1", de *La vida breve*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach Torello

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Pepita Izquierdo Giralt – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

